

VISSSEN MET OPA

Gijs Wijnholts neemt zijn opa Gerriet-Jan Frome regelmatig mee uit vissen. Vroeger was het andersom, maar nu hij minder mobiel is geniet opa met volle teugen van de uitstapjes met zijn kleinzoon. Hét Visblad ging een dagje op pad met het vrolijke duo.

TEKST: JUSTIN BURGGRAAF > THOMAS BOELAARS

Opa Gerriet-Jan is net in zijn stoel aan het raam weggedommeld, als Gijs met twee hengels in de hand komt binnen-vallen. “Hé opa, wakker worden. We gaan vissen!”, roept Gijs vrolijk als hij zijn grootvader liefkozend aantikt met een hengel-top. Het duurt een seconde of vijf, maar dan beseft opa wat er aan de hand is. En verschijnt er een brede glimlach op zijn gezicht. “Alleen die lach maakt de dag voor mij altijd al geslaagd”, zegt kleinzoon Gijs terwijl hij zijn opa helpt met opstaan.

PASSIE EN LEVEN

Ruim een jaar woont de 86-jarige Gerriet-Jan nu in een verzorgingstehuis te Emmen. Vissen is zijn passie en zijn leven, maar met een verslechterende gezondheid zit een dagje zelfstandig hengelen er helaas niet meer in. Gelukkig reist Gijs regelmatig vanuit zijn woonplaats Beilen naar Emmen om opa op te halen voor een vissessie aan de nabijgelegen

stadsvijver. Deze dagen zijn voor Gijs extra bijzonder, aangezien hij zijn eerste stappen in de hengelsport zette aan de hand van zijn opa. “Sterker nog: toen ik werd geboren kreeg ik van opa meteen een hengel cadeau. Volgens mijn moeder zei hij toen: ‘Jij wordt later een groot visserman’. Het heeft gewerkt, want sinds mijn vierde deel ik zijn passie en gaan we samen op pad.”

ROLLEN OMGEDRAAID

Waar Gerriet-Jan vroeger zijn kleinzoon mee nam op visavontuur, zijn de rollen nu omgedraaid. “Dat maakt het voor mij extra speciaal”, vertelt Gijs. “Op deze manier kan ik mooi iets terug doen. Ik ben hem ontzettend dankbaar dat hij mij heeft aangestoken met het visvirus en me altijd meenam naar de waterkant.” Inmiddels vist Gijs allround op bijna alle vissoorten en werkt hij al bijna 20 jaar bij hengelsportgroothandel Leonard Sports. “Opa is een echte witvisser, maar ik vis ook graag op karper, roofvis en met de vlieg. Maar de dagjes witvissen met opa blijven toch de mooiste visdagen van allemaal.”

ONGEDULDIG

Als het tweetal op deze snikhete nazomerdag neerstrijkt aan de Schansvijver in Emmen, zit Gijs zijn vriendin Lisan al klaar. De stoelen staan uitgeklappt, er liggen al wat ballen voer in het water en opa hoeft alleen nog maar de hengel ter hand te nemen. “Zo kan hij zich lekker op het vissen richten en zijn we niet teveel tijd kwijt aan alles opbouwen. Een lange dag vissen laat zijn gezondheid niet meer toe, dus zo halen we het maximale uit de visdag.” Al gaat het voor Gerriet-Jan nog steeds te langzaam. Hij geeft Gijs ongeduldig een vriendschappelijke por in z’n zij als die met zijn vriendin zit te babbelen. Of hij even wat maden aan zijn haakje wil doen.

DISCUSSIE

Zodra zijn dobber in het water ligt, is daar meteen weer die innemende glimlach. Gerriet-Jan mag dan lichamelijk wat achteruit zijn gegaan, het vissen is hij nog niet verleerd. Als de dobber wegschiet, zet hij direct de haak. Het topelastiek schiet eruit als het karpertje een run >>

DE MEEVISTOESTEMMING IS IDEAAL OM IEMAND ALS JE OPA EENS EEN KEER MEE UIT VISSSEN TE NEMEN

neemt. Helaas lost de vis. Beteuterd controleert hij zijn haak. “Er moet een kleinere haak aan”, sommeert hij Gijs. Even ontstaat er discussie. “Vorige keer losten we juist veel vissen, daarom heb ik nu grotere haken meegenomen. Je moet gewoon harder aanslaan opa”, brengt de kleinzoon er tegenin. Ze komen tot een compromis: “Blijf je nou vis lossen, dan monteer ik wel een kleiner haakje.”

HERINNERINGEN OPHALEN

De volgende aanbeet is voor Gijs. Hij weet deze wél te verzilveren en een karpertje glijdt het net in. “Zo, 1-0. Je moet beter je best doen, opa”, zegt hij plagend. In de vijf ver barst het van de kleine karper en al na een minuut of vijf heeft ook Gerriet-Jan weer beet. De vis spurt er vandoor, maar dit keer trekt opa aan het langste eind en staat het weer gelijk. Als de heren lekker aan het vangen zijn, komen de mooie verhalen los. “De mooiste herinneringen zijn onze vakanties in Denemarken. Daar vingen we een partij brasem, niet normaal meer. En weet je nog dat jij een enorme zeeforel aan de vaste stok haakte opa? Wat was dat een spektakel!”

BOETE

Na een uur vissen in de brandende zon is het tijd voor een pauze. Even een kopje koffie en een broodje. Gerriet-Jan neemt één hap en een slokje koffie en gebaart dan alweer naar zijn hengel. “Dit gaat van mijn vistijd af”, grijnst hij. “Opa is nog altijd even fanatiek”, zegt Gijs. Hij herinnert zich nog een mooi verhaal toen opa zijn vrouw verzorgde. “Omdat ze ziek was, had hij beloofd niet te ver van huis te vissen. Maar opa had net een

goed lopende stek ontdekt in Steenwijk. Is hij toch die kant op gegaan. Niemand zou dat ooit hebben geweten. Ware het niet dat er drie weken later een boete binnenkwam. Was ‘ie geflitst in Steenwijk en moest hij wel opbiechten dat hij helemaal niet om de hoek zat te vissen”, vertelt Gijs lachend.

MEER OUDEREN

Wat hij doet, zouden meer mensen moeten doen, meent Gijs. “Natuurlijk. Dat zal je opa fantastisch vinden. Je ziet dat er in verzorgingstehuizen meestal maar weinig wordt georganiseerd, zeker nu er zoveel wordt bezuinigd. Dat is zo zonde. Mijn opa leeft helemaal op gedurende zo’n dag en kijkt na afloop alweer uit naar de volgende sessie.” Het brengt hem meteen op een idee: “Misschien moet er wat dat betreft meer vanuit hengelsportverenigingen worden georganiseerd. Zelf ben ik actief voor de jeugdcommissie van onze club, maar we doen eigenlijk amper iets voor ouderen. Naast jongerendagen wordt het misschien tijd om ook meer evenementen voor ouderen te organiseren.”

OVERWINNING

Ingewikkeld hoeft zo’n dag niet te zijn. “In bijna elke stad en dorp heb je dit soort visrijke stadswateren die vrij goed toegankelijk zijn”, zegt Gijs. Speciaal voor deze dagen gebruikt hij de drie bovenste delen van een vaste stok met een topelastiek en een simpel tuigje van 20/00. “Een 11 meter hengel hanteren lukt opa niet meer. Maar dit gaat prima en ook een karper ben je dankzij het elastiek nog de baas.” De korte set werkt in ieder geval prima voor Gerriet-Jan. Hij staat inmiddels met 7-5 voor als de visdag langzaam ten einde loopt. Opa weet dat de overwinning binnen is en zit vrolijk fluitend en zingend in zijn stoel. Naast hem staat nog steeds een volle kop koffie, een onaangeroerd blikje fris en een broodje met één hap eruit. Gijs kijkt tevreden toe. “Vissen is belangrijker hè”, knipoogt hij.